

Usporedba anatomske građe grkljana psa i dobrog dupina -
Vrsta: Seminarski | Broj strana: 39 | Nivo: Veterinarski fakultet

Ovo je pregled **DELA TEKSTA** rada na temu "**Usporedba anatomske građe grkljana psa i dobrog dupina**". Rad ima **39 strana**. Ovde je prikazano **oko 500 reči** izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobivate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo **deo teksta** izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Veterinarski fakultet Sveučilište u Zagrebu

Usporedba anatomske građe grkljana psa (*Canis familiaris*) i dobrog dupina (*Tursiops truncatus*)

Izvedeno na Zavodu za anatomiju, histologiju i embriologiju Voditelji: Martina Đuras Gomerčić, dr. vet. med. i prof. dr. sc. Hrvoje Gomerčić Zagreb, travanj 2003.

Usporedba anatomske građe grkljana psa (*Canis familiaris*) i dobrog dupina (*Tursiops truncatus*)

Sažetak

Ovim radom uspoređena je anatomska građa grkljana dobrog dupina (*Tursiops truncatus*) s grkljanom psa (*Canis familiaris*). Korištena su dva makroskopska preparata grkljana psa i tri preparata grkljana dobrog dupina konzervirana 4 % - tnim formalinom na kojima je izvršena detaljna razudba. Utvrđeno je da je grkljan dobrog dupina smješten kranijalnije nego grkljan psa, te da su hrskavice grkljanskog poklopca i kuneiformne ili kornikulatne hrskavice oblikovane u aritenoepiglotičnu cijev čiji je dorzalni vrh smješten uz kaudoventralni dio rala. Lukovi prstenaste hrskavice u dobrog dupina nisu spojeni ventralno, ploče štitaste hrskavice su ojačane tetivastim tračcima i dosta prostranije te služe za prihvat izrazito jače grkljanske muskulature od one u psa. Ljevkaste hrskavice su male i spojene s kuneiformnim ili kornikulatnim hrskavicama. Sama hrskavica grkljanskog poklopca je laterolateralno spljoštена i oblika kobilice broda. Mišići grkljana dobrog dupina su relativno jači nego oni u psa, a među njima se nalaze dorzalno i lateralno na grkljanu bogati venski spletovi. Kranijalni i kaudalni grkljanski živci dobrog dupina ne anastomoziraju, te nije nađena površinska grana kranijalnog grkljanskog živca za krikotiroidni mišić (m. cricothyroideus). Tiroaritenoidni mišić (m. thyroarytenoideus) dobrog dupina je pločast i ne dijeli se na vokalni i ventrikularni mišić (mm. vocalis et ventricularis). Istoimeni ligamenti koji predstavljaju osnovu vokalnog i vestibularnog nabora također ne postoje u grkljanu 2 dobrog dupina. Ventralno u grkljanskoj šupljini dobrog dupina prisutni su medijani i lateralni nabori grkljanske sluznice koji počinju od hrskavice grkljanskog poklopca, prolaze kroz suženje kojeg tvore ljevkaste hrskavice i nastavljaju se sve do dušnika. Među ovim naborima se nalaze maleni otvori koji ulaze u sitne vrećice koje leže na mjestu lateralne grkljanske vrećice domaćih sisavaca.

Ključne riječi:

dobri dupin, *Tursiops truncatus*, pas, *Canis familiaris*, grkljan, larynx, vokalni nabor, plica vocalis, vestibularni nabor, plica vestibularis, hrskavice grkljana, cartilgynes laryngis, mišići grkljana, lateralna grkljanska vrećica, *ventriculus laryngis lateralis*, grkljanska šupljina, kranijalni i kaudalni grkljanski živci, nn. laryngeus cranialis et caudalis.

Uvod

Anatomska građa grkljana psa je dobro istražena, a podaci iz literature su gotovo ujednačeni, pa grkljan psa predstavlja dobar model za usporedbu građe grkljana dobrog dupina koja je

slabo poznata, podaci su šturi, a često i proturječni.

Grkljan psa Grkljan (larynx) je mišićno hrskavični organ dišnog sustava koji se nalazi oralno od dušnika (trachea), stvara zvuk i spriječava ulazak stranih tvari u dišni sustav. Smješten je ventralno i aboralno od usne šupljine i uzglobljen je s jezičnom kosti (EVANS, 1993., DYCE i sur., 1996.).

3

Grkljan psa se sastoji od sedam hrskavica: najoralnije hrskavice grkljanskog poklopca (cartilago epiglottica), srednje, najveće štitaste hrskavice (cartilago thyroidea) koja zatvara najveći dio lateralne stijenke grkljana, te najaboralnije prstenaste hrskavice (cartilago cricoidea). Između ploča štitaste hrskavice nalaze se parne ljevkaste hrskavice (cartilagines arytenoideae), ponekad parna sezamoidna hrskavica (cartilago sesamoidea), te mala međuljevkasta hrskavica (cartilago interarytenoidea) (EVANS, 1993.a). Ni SISSON (1962.) niti DYCE i sur. (1996.) ne spominju sezamoidnu hrskavicu. Mišići grkljana psa su podijeljeni na vanjske i unutarnje. Vanjski mišići spajaju grkljan s ostatkom tijela a potpomažu aktu gutanja, dok unutarnji čine osnovu njegove morfološke strukture a najbitniji su u proizvodnji zvuka (SISSON, 1962.; HERMANSON i sur., 1993.; DYCE i sur., 1996.). ZIETZSCHMANN i sur. (1943.), NICKEL i sur. (1960.) i SISSON (1962.) detaljno opisuju opne koje obavijaju grkljansku šupljinu između hrskavica grkljana, i sve ligamente koji spajaju hrskavice te se nalaze uklopljeni u mišićnim masama. U ovom radu posebna pažnja posvećena je glasnicama (plicae vocales) i vestibularnim naborima (plicae vestibulares) koje su građene od grkljanske sluznice a prekriva ih vokalni i ventrikularni mišići. U psa se ove tvorbe nalaze između ljevkastih hrskavica i štitaste hrskavice. Obostrano između ova dva nabora se nalazi lateralna grkljanska vrećica (ventriculus laryngis lateralis). Te tri strukture su bitne u grkljanskoj šupljini (cavum laryngis) jer igraju veliku ulogu pri stvaranju zvuka (SISSON, 1962.; EVANS, 1993.a; DYCE i sur., 1996.). U inervaciji grkljana psa sudjeluju prednji (nervus laryngeus cranialis) i stražnji grkljanski živac (nervus laryngeus caudalis). Prednji je sezibilni živac te daje jednu motoričku granu za krikotiroidni mišić, dok je kaudalni u potpunosti motorički. Oni anastomoziraju dorzalno na grkljanu (SISSON, 1962.; STROMBERG, 1993.; DYCE i sur., 1996.). SISSON

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com